

sigt, den var ikke tynget af ret meget Indhold. Men der var dog dette, at det ærede Medlem holdt sig enhver Udvej aaben. Derfor har jeg faaet et helt andet Indtryk. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem og hans Parti vil forlade Salen her efter at have stemt imod det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager udtalte, at det radikale Venstre vilde komme paa sin store Prøve den Dag, da der skulde tages Stilling af Partiet til et Toldforlig mellem det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet i Landstinget. Jeg tror, det ærede Medlem kan spare sig enhver Bekymring. Det ærede Medlem har til Overflod faaet meddelt her forleden Dag, at Ministeriet ikke en Gang tænker paa at sætte det radikale Venstre paa saa grusom en Prøve. Nej, jeg tror, at det ærede Medlem ser Spøgelser. Det ærede Medlem bør tænke tilbage paa den Tid, da han selv og hans Ministerium var paa Prøve, da Ministeriet og Partiet blev sat paa Prøve af deres haarde allierede. Da var der et Parti, der ikke bestod Prøven. Men dette, at Partiet Venstre ikke bestod Toldprøven i sin Tid, maatte Partiet betale for ved Valget i Fjor; og det er jo saadan, at brændt Barn skyr Ilden. Det skal nok vise sig at være Sandhed. Venstre skyr nok Toldilden en anden Gang, og det er jeg glad for, for det betyder, at alt, hvad der kalder sig Venstre her i Landet, i Fremtiden vil være enigt om at sky den Ild, og jeg vil udtale Haabet om, at Arbejderpartiet aldrig paa dette Omraade vil svigte sin Fortid her i Landet, lige saa lidt som Arbejderpartiet i andre Lande, hvor det er mægtigt, har svigtet paa dette Punkt.

Drachmann: Tyngdepunktet i det foreliggende Lovforslag ligger jo i Sandhed udenfor Lovforslaget. Det synes ogsaa at ligge udenfor Rigsdagen, og for overhovedet at faa at vide, om det ligger nogetsteds, vil jeg gerne rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Socialminister. Tyngdepunktet er efter min Mening selvfølgelig Spørgsmaalet om Foranstaltninger mod Importen, og her gør den højtærede Minister den Meddelelse, at alt, hvad der angik Importregulering og andre Foranstaltninger, som det hedder i den danske Rigsdag, naar man vil antyde noget, man ikke tør sige, overvejes i Industriudvalget, i dette Industriudvalg, som Rigsdagen oprigtig talt ikke kender meget til, men som jo spiller en ret stor Rolle i det foreliggende Lovforslags § 5. Jeg vil gerne

spørge den højtærede Minister: Hvilken Beføjelse har dette Udvalg egentlig? Undersøger det virkelig Importregulering og andre Foranstaltninger? Har Regeringen i bekræftende Fald givet noget Tilsagn, en vis Sikkerhed for, at Regeringen vil være villig til at gennemføre Forslag, der kommer fra dette Udvalg eller et Flertal i dette Udvalg? Jeg kan ikke se rettere end, at i saa Tilfælde ligger det politiske Tyngdepunkt noget udenfor den høje danske Rigsdag. Men det vil jo fremgaa af det Svar, jeg faar. Samtidig vil jeg gerne indskyde, at saa vidt jeg ved, er det Materiale, som Industriudvalget var kaldet til at undersøge, til at behandle, deriblandt Materialet vedrørende den Fabrik i Vejle, som den højtærede Socialminister før omtalte med saa stor Medfølelse, for en 4 til 5 Maaneder siden afgivet til Erhvervsministeriet, uden at jeg dog tror, at Udvalget eller de paagældende nødstedte Industrier eller Offentligheden har faaet meget at høre herom. Endelig har jeg til sidst et Spørgsmaal at gøre, som synes et ret vigtigt Spørgsmaal, naar vi skal vurdere det foreliggende Lovforslag og Basis for dette Lovforslag, som altsaa ikke findes i Lovforslaget selv, nemlig om Regeringen har Vished for, at Industriudvalget er villigt til at paatage sig den udvidede Opgave, som er antydet i Lovforslagets § 5.

Hans Jacob Sørensen: Uden at jeg i øvrigt skal blande mig i den Debat, der føres her om den foreliggende Sag, ønsker jeg at fremsætte et Par Bemærkninger om en enkelt Side af den, for øvrigt ikke den mindst væsentlige, nemlig hvor Pengene til at gennemføre dette Lovforslag skal komme fra. I Lovforslagets § 3, næstsidste Stykke, staar der, at Finansministeren bemyndiges til at tilvejebringe det Beløb, der skal anvendes til Udlaan, ved Udstedelse af Obligationer til en Rente af ikke over 5 pCt. pro anno og med en Amortisationstid paa 30 Aar. Jeg har om dette hørt fremsat den Bemærkning, at derved opnaaede man, at hele Sagen ordnedes paa en for Staten og Kommunerne lempelig Maade, men jeg vil dog gerne, inden Lovforslaget skal til Behandling i det Udvalg, der sikkert bliver nedsat om det, sige et Par Ord og komme med en Henstilling. Jeg kan indrømme, at naar man ser paa Rentesats og Afdragstid, er det vist meget rigtigt, at det er en forholdsvis lempelig Maade, man ordner Sagen paa, men jeg vil alligevel meget advare imod, at vi standser ved Opfattelsen: